

2'arin

Nr. 128 – Leygardagur 6. juli 1996

Havi víst teimum mítt land

Tað var eitt stórt upplivisi at sleppa út í Tinganes. Løgmaður var bæði bæði blíður og týður og gav sær góðar stundir.

ÁKI BERTHOLDSEN

Seinastu dagarnar hava 15 børn av barnaheiminum í Uummannaq í Grønlandi verið í Føroyum og ferðast.

Seinastu 11 árin hefur Ann Andreasen úr Klaksvík verið forstari á barnaheiminum og tað er tann beinleiðis orsøkin til, at tey eru komin hendavegin.

Børnini eru ímillum átta og átjan ára gomul. A Barnaheiminum eru 20 børn.

- Eg vildi fegin vísa teimum mítt land, eitt land, sum er gott hjá børnum at búgva í, sigur Ann.

- Tað var eisini stuttligt hjá børnunum at koma til Føroyar, tí tað er ikki sørt, at føroyingar hava verið í Uummannaq.

Og m.a. hava bæði útvarpið og sjónvarpið verið í Uummannaq.

Børnini komu við Norðnu fyrst í mánaðinum og tey fara heim aftur við flúgvára 16. juli.

Í Føroyum hava tey verið í Havn, í Eysturoynni og í løtuni eru tey í Klaksvík.

Ætlanin er at fara útferð til Fugloyar, og aðrastaðir í Norðoyggjum.

Eitt stórt upplivisi í Havn var tá ið tey seinna partin mikudagin vóru úti í Tinga-

Í Tinganesi fekk lögmaður eina bók um Uummannaq frá børnunum.

nesi og hittu lögmann.

Grønendingar hava heimastýrið sum vit og nú sou tey, hvussu føroyska heimastýrið húsast.

Løgmaður var bæði blíður og týður, sigur Ann og hann gav sær góða tíð at verða saman við børnunum.

Hann fortaldi teimum um føroyska heimastýrið og um onnur viðurskipti í Føroyum. Og hann fortaldi teimum frá síni ferð í Grønlandi.

-Tað var eitt upplivisi hjá børnunum, sigur hon.

Tey hava eisini gingið úr Kirkjubø til Havnar.

Vinarbýir

Hósdagin vóru børnini í Runavík, sum er vinarbýur Uummannaq. Har finga tey dagverða og vóru víst runt í kommununi.

M.a. vóru tey hjá bátasmiðinum, sum eisini smíðaði bátar til Grønlands og tað stuttliga var, at tann fyrsti báturin, hann smíðaði, skuldi nettupp til Uummannaq.

Tey hittu eisini Thorstein Holm, sum hevði verið tannlækni í Uummannaq.

Ann Andreasen sigur, at børnini hava verið sera feg-

in um ferðina í Føroyum.

Í Føroyum er nógv øðrvísi í Grønlandi, her er so grønt og tey hava verið stak heppin við veðrinum.

- Tey hava upplivað eitt sindur, men tað besta er at sleppa at svimja í heitum hyl.

Í Uummannaq er eingin heitur svimjihylur. Tá ið tey skulu svimja, plaga tey at fara í ein hyl omanfyri bygdina, og tað er kalt.

Í Uummannaq búgva 1500 fólk. Sjey aðrar bygdir eru í kommununi og í teimum búgva tilsamans 1200 fólk.

DAGNY JOENSEN

Tað er lítið hugaligt at skriva um sjónvarp og útvarp í hesum døgum. Fyri tað fyrsta er veðrið ikki til at sita inni, men tað er positivt at gera okkurt annað, og fyri tað næsta eru skráirnar ikki nakað at reypa av.

Hjá okkum sum arbeidda allan dagin, og ikki hava møguleikar at hoyra útvarpið í arbeidstíðini, fer lurtaragjaldið at kalla bert til at hoyra tíðindini um kvöldið.

Eg sakni serliga útvarpið í tíðarskeiðnum frá tí tú kemur úr arbeiði og til um kvöldið, tá Dagur og Vika er. Nú er tað heldur einki at

reypa av.

Hóast vit gjalda fulla lógarkravda upphædd fyri hyggjaragjaldið, so noyðast vit at góðtaka, bert at fáa tær tíðindasendingar um vikuna. Hvat øðrum føroyskum tilfari í SvF viðvíkur, er tilboðið endursendingar, sum vit hava sæð flestu av, av tí at útboðið er so lítið, at tú ikki kanst hava umgingið at sitið framman fyri skíggjan, tá tær hava verið sendar fyrstu ferð.

Tað kundi verið áhugað at frætt, hvat teir politisku flokkar, sum vilja skerja almennu tænasturnar, vilja bjóða borgarunum, um tað merkir vánaligari

tænastu fyri fulla upphædd, t.v.s. at vit gjalda fyri ein litur av mjólk, men fáa bert hálvan litur í handlinum.

Annars eru tær útlendsku sendingarnar um orðaskifti millum menn og kvinnur nýggjari fyrirbrigdi hjá okkum.

Í Danmark er hetta helst ein avleiðing av at handelsrásirnar hava so góð úrslit at fáa fólk at prátta um alt millum himmal og jörð.

Ein kvinnusending er „Status Q“, har fastur kvinnubólur hevur havt orðið. Nógv av hesum orðaskiftum hava verið áhugað.

Tað mátti koma, at dansk-

ir menn tóku henda síðin upp. Stuttligt er at samanbera hesar báðar sendingar, ikki bert í innihaldi, men eisini í pallmyndini.

Kvinnurnar sita í lítlu stólmum, í rættliga hugnaliga skipaðum ørundi. Tær taka evni í sendingini rættliga álvarsamt, og eru eisini klókar í ráðum. Sermerkt er eisini, at kvinnurnar í aldursbolki eru so ymskjar, og at bæði tær ungu og tær tilkomnu sleppa eins væl fram. Einfalt og uttan himpr.

Í mannfólkasendingini Bare Mænd er alt øðrvísi. Í byrjanini siggjast teir koma í stórum bilum og skínandi

motorsúklu.

Teir útvaldu eru í høli, sum nærum bert kann samanberast við ein klubba fyri monnum av tí betra slagnum. Síðani sessast teir um borðið við kaffi og dríkkjuvørur, og so gongur prátið. Alvaratos, tað er avmarkað, hvussu nógvir kollveltandi tankar verða til í tí upptøkum.

Kanska eru donsk mannfólk so ørkymlað í sínum leikluti sum tað sterkara kynið, at teir ikki vita, hvat teir skulu halda og gera.

Ella eisini, eru teir so litadur av tí, sum onnur vilja hava teir at gera og siga, at teir hava mist seg sjálvan

burtur.

Best hevði verið, um kvinnur og menn finga loyvi at hava sín persónleika í frið soleiðis, at tey ikki spældu ein leiklut, har tað ræður um at vera øllum til vildur. Tað er einki at reypa av, at ein maður er mannfólk allan dagin, um hann ikki er ærligur yvir fyri sær sjálvum.

Hinvegin, so tóktist tað sum vóru kvinnurnar í Statu Q nógv ærligari í síni kvinnuverð, en mannfólkini í síni macho-verð.